

Survivor en Mascol verrassen met uniform sterke dochterpresentatie

Fokstieren brengen nieuws

Uniforme Mascoldochters tonen fraaie overgangen in de frames

Vijf stiermoeders vertegenwoordigen Sandy-Valley Bolton

De uiteindelijke NRM-vaarzenkampioene, Holbra Heidi 2 van de familie Holmer uit Laren, opende de groep met vijf fokperioedochters en tevens vijf stiermoeders van de Amerikaanse Sandy-Valley Bolton van importeur Heemskerk. De 89 puntenkoe was niet het enige product van de familie Holmer in de ring. De gepresenteerde Boltondochters Holbra Paya en Holbra Raven komen eveneens van oorsprong uit deze fokstal vandaan. Het trio kan bogen op bekend bloed met respectievelijk Henkesen Hillary, Markwell Blackstar Raven en Golden-Oaks Mark Prudence in de stamboom.

Op een gerenommeerd geslacht voert ook Sandy-Valley Bolton terug. Via Hershel, Convincer en Bellwood stamt de Amerikaan uit Southwinddochter Ricecrest Southwind Kaye, een nog steeds veelbenutte genenbron in ki-land.

Productiedrang duidelijk zichtbaar bij Boltondochters

De populaire stievaders Mascol, Roumare, Bolton en Mr Burns gaven op de NRM een eerste demonstratie met dochters uit de fokperiode. Elk van hen slaagde voor het examen. Jestherzoon Survivor en Mtozoon Mascol tekenden in de Veemarkthallen voor solide en uniforme presentaties van fokstierdochters.

tekst Annelies Debergh

Voorafgaand aan de NRM was al opgemerkt dat de nieuwwaarde van de opgegeven fokstiergroepen dit keer opvallend hoog zou zijn. Veel internationale stievaders maakten een vroeg debuut op Nederlandse bodem.

In de fokperiode kan vaak uit grotere dochteraantallen gekozen worden. Bij *Mr Burns* (v. Markim Thunder) was daar nog geen sprake van. Met nog geen veertig gekalfde vaarzen op het moment van aanmelden, was de beslissing om nu al een groep te presenteren in de Veemarkthallen gewaagd. De stier van Semex maakte als eerste fokstiergroep zijn entree in de ring in Utrecht met twee roodbonte en drie zwartbonte dochters.

De beperkte selectieruimte viel niet af te lezen aan de voorgestelde nakomelingen. Het kwintet vaarzen was stijlvol, ruim ontwikkeld en was voorzien van voldoende balans en breedte in de opengebouwde melkskeletten. De kruisen waren breed, maar de kruisligging hoefde niet vlakker en een enkeling kon nog wat meer kracht in de ruglijn gebruiken.

Op het fijne en iets rechte beenwerk bewogen de Burnsdoch-

Els Korsten

Macht, capaciteit en goed aangesloten uiers bij de Survivordochters

Els Korsten

Roumares met fijn, droog beenwerk en melktypische skeletten

ters vlot door de ring. Tussen elk stel achterbenen waren goed aangehechte en fijn beaderde uiers te zien met goed geplaatste, eerder korte spenen. Met name de roodbonte kopkoe trok de aandacht met een erg fraaie, balansrijke uier.

In vergelijking met zijn Canadese collega was de dochterpresentatie van Durhamzoon *Mr Samuëlo* van duidelijk lager niveau. Het vijftal dieren in de ring werd ook nog eens ge-

Mr Burns: breedte en goede balans in frame en uier

Gemiddeld ontwikkelde Paramountdochters functioneel op uier en benen

kortwikt: geplaagd door tochtigheid werd één van de vertegenwoordigsters vervroegd uit de ring gehaald. Semex toonde van Samuelo een groep grote en lange vaarzen die in verhouding ondiep oogden en daardoor over minder balans beschikten. De kruisen hielden correct, maar misten breedte navenant de gerekte skeletten. De uiers zaten achter hoog onder de staart ingeplant. Voorin toonden de melkklieren minder lengte en kwamen deze kort onder de frames uit. Qua beenkenmerken scoorden de Samuelo's met name goed voor klauwhoogte.

Uniforme groepen voor Mascol en Survivor

Van heel andere makelij was de groep uniforme dochters van Mtotozoon *Mascol* van GGI. De lijstaanvoerder van de Duitse indexlijsten toonde een vijftal krachtige vaarzen met aansluitende overgangen. De sterke uitstraling wist het kwintet dochters evenwel te combineren met veel kwaliteit in de onderdelen.

De dochters gaven een werklustige indruk en bewogen vlot door de ring. De benen toonden veel kwaliteit, stonden in achteraanzicht correct en lieten voldoende ruimte voor de achteruieraanhechting. De uiers waren uniform ondiep en onderin verdeeld door een gepaste ophangband met daarnaast goedgeplaatste, korte spenen.

Een eveneens overtuigende groep was van de Fransoos *Survivor*. De Jestherzoon – een van de weinige resterende fokstieren met cvm – zette in Utrecht zijn naam als exterieurvererver kracht bij. Het vijftal gepresenteerde dochters was uitgesproken uniform, niet alleen in kleur – vooral donkerzwart – maar ook op het vlak van framekenmerken.

De ruime skeletten toonden voorin macht en ook het middenstuk getuigde van veel capaciteit. Tussen voor-, midden- en achterstuk liet de groep *Survivortelgen* overigens een goede samengang door erg fraaie overgangen noteren. Op de licht gehoekte achterbenen bewogen de *Survivordochters* vlot en veerkrachtig.

De uiers bleken het beste onderdeel van de stier uit het gamma van Koole & Liebrechts. Zowel voor- als achterin waren de uiers solide aangehecht en de uierkwartieren beschikten over goed geplaatste spenen. De *Survivors* toonden met een fijne beadering ook veel uierkwaliteit.

Showrijke Bolton lost verwachtingen in

Door goede berichten vanuit diverse fokkerijlanden lagen de verwachtingen rond de dochterpresentatie van *Sandy-*

Valley Bolton (v. Hershel) van Ingenieursbureau Heemskerker hoog. Met *Holbra Heidi 2* als kopkoe in de groep *Boltondochters* – een dag later werd zij vaarzenkampioene – scoorde de *Hershelzoon* vanaf het begin. Het viertal dat volgde kon het niveau van deze 89 puntenkopkoe niet helemaal vasthouden en toonde vijf verschillende, maar telkens individueel sterke dieren. Het kwintet vaarzen was uniform in melkuitstraling en toonde de capaciteit om veel melk te geven. De skeletten waren minder uniform, maar fraai gebouwd met mooie overgangen en een gepaste conditie. De kruisligging was eerder vlak bij een gemiddelde achterhandbreedte.

De gewone benenfokwaarde van 101 kwam bij de gepresenteerde *Boltons* niet naar voren. De vaarzen stapten trefzeker en krachtig door. Tussen de achterbenen waren functionele en ondiepe uiers te zien die achterin hoog onder de staart verdwenen. In de tweede helft van de groep hoefden de uiers niet ruimer en konden ze soms nog wat vaster aangehecht zijn.

Roumare en Paramount: divers Jockbloed

Delta Paramount verdedigde als zwartbontstier de kleuren van CRV onder de fokperiodedochters. De *Jocko Besnezoon* showde twee jaar geleden op de NRM al een groep oudere proefstierdochters. Dit keer mocht een vijftal vaarzen uit de fokperiode vader *Paramount* vertegenwoordigen.

De *Paramounts* gaven een sterke functionele indruk zonder uitgesproken showuitstraling. De dochterschare was gemiddeld ontwikkeld met bijpassende ruimte in voor- en middenhand. Ze toonden zich sterk in de gebruikskenmerken. De uiers waren lang, voorzien van een sterke ophangband, nauw geplaatste en niet overdreven lange spenen. De benen waren droog en fijn, met vlotte en kaarsrechte looplijnen tot gevolg. Uit ander hout gesneden was de dochtergroep van *Jockohalfbroer Roumare*. Stuk voor stuk toonden de stijlvolle *Roumares* melkskeletten met lange ribben op fijne en droge benen onder een soms vlak kruis. Het beenwerk was in achteraanzicht goed geplaatst, maar in zij-aanzicht bij een enkeling aan de rechte kant. Die stand van het beenwerk stond een goed gebruik niet in de weg.

De Franse exterieurtopper van *Genes Diffusion* toonde voor het eerst dochters aan het Nederlandse publiek. Daardoor was de belangstelling voor de afsluiter van de dochtergroepemonstratie bijzonder groot. *Roumare* was met name sterk in de uierkenmerken. De uiers waren ondiep en sterk opgehangen. De spenen waren goed geplaatst dankzij een sterk zichtbare ophangband. |